

**[Chr. A. Christiansen.]**

i hvert Tilfælde finder, at der er rammet en Pæl gennem denne Paastand.

Det bekræfter sig, at det, der er Mangel paa, er enkelte Specialarbejdere. Som Eksempel nævnte Tekstilarbejderne, at deres Anvisning havde svigtet i 5 Tilfælde, i det ene Tilfælde var der anvist en ældre Mand, som ikke kunde tages gyldig af Arbejdsgiveren, og de andre 4 Tilfælde var Fejldispositioner. Kvindeligt Arbejderforbund hævder, at de kun har haft Møje med at anvise Arbejdskraft, hvor der var Rejsetid til Arbejdet; der var enkelte Arbejder, hvor der var en ugentlig Rejsetid paa op til 14 Timer. Arbejdsmændenes Arbejdsløshedstal i Marts, disse 96 619, taler for sig selv; der har man ikke noget Eksempel paa, at man ikke har kunnet effektuere Krav om Arbejdskraft. Det Fag, som før har været oppe paa et Tal af 30 000 arbejdsfordelte, er for Øjeblikket nede paa ca. 10 000, der er fordelt med ca.  $\frac{1}{3}$  Arbejdstid; det vil sige, at over 3 000 af disse kan man vente paa den Arbejdsløshedskasse, som i Forvejen er meget hårdt anstrengt. Der er talt saa meget om, at der er Mangel paa faglærte. Det har maaske Interesse i denne Forbindelse, at ogsaa faglærte kan komme ud for langvarig Arbejdsløshed. Forholdet er det, at en 10—15 pCt. af Arbejdsmændene, de ufaglærte, har, før de indtraadte i denne Branche, lært et Fag, og det har vist sig, at der ogsaa procentvis er stor Arbejdsløshed inden for de faglærtes Rækker. Hermed skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale et stemme for Lovforslaget.

**Aage Fogh:** Ved Lovforslagets første Behandling henstillede jeg, at det blev sendt i Udvalg, for at vi kunde faa Lejlighed til at skaffe os nærmere Oplysning om, hvordan Arbejdsfordelingen virkede paa nuværende Tidspunkt. Der blev rettet en Række Spørgsmaal, i alt 4, hvoraf de 3 er besvaret, og jeg haaber, at det Bilag, som vi fik til Raadighed, senere vil blive omdelt her i Salen, saa Tingets Medlemmer selv kan studere de foreliggende Tal. Det, der for mig var det glædelige ved at se det Materiale, vi fik, var den relativt ringe Arbejdsløshed, der heldigvis findes i de allerfleste af de Fag, der omtales her. Der er enkelte Fag, hvor Arbejdsløsheden ligger forholdsvis højt, og hvor man har gjort betydelig Brug af Arbejdsfordelingen. Det gælder navnlig Tekstilarbejderne og Skotøjsarbejderne, og vi havde ogsaa den Fornøjelse, at vi under Udvalgets Arbejde havde Besøg af Repræsentanter netop for disse Fag.

Tekstilarbejdernes Formand og Skotøjsarbejdernes Formand mødte i Udvalget og gav os en Redegørelse. Det fremgik af Redegørelsen for Tekstilarbejderne, at ca. 66 pCt. af Arbejderne i Faget var Kvinder, og 50 pCt. af disse var ugifte, altsaa unge Kvinder. Og da endvidere Grunden til, at man havde Arbejdsfordeling, efter Formandens Opgivelse var den, at man manglede Traad og ikke vidste, hvornaar Traad kunde fremskaffes, saa var Spørgsmaalet for mig, om det under disse Omstændigheder vilde være forsvarligt at opretholde en Arbejdsfordeling, hvorved man altsaa fra Statens Side betalte, hvad det kostede at holde en Stab af ikke faglærte, men vel til lærte unge Kvinder ledig i denne Industriegren, medens der bevisligt mangler kvindelig Arbejdskraft paa mange andre Pladser. Jeg fandt det hverken tilraadeligt eller forsvarligt, og paa Grundlag af de Oplysninger, vi fik der, maa jeg altsaa sige, at jeg ikke vilde tage i Betænkning for dette Fags Vedkommende at anbefale at gaa bort fra Arbejdsfordelingen. Og lignende Bemærkninger kunde der gøres angaaende Skotøjsindustrien.

Jeg ser meget vel, at der er en Vanskelighed og navnlig i Overgangsperioden kan være en Vanskelighed, men jeg finder ogsaa Anledning til at gøre opmærksom paa, at naar det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen saa stærkt hævder, at Grunden til, at vi skal opretholde Arbejdsfordelingen, er den, at vi skal værne om Industrien, saa er det dog for mig mærkeligt, at den anden Part inden for Industrien, Arbejdsgiverne, der har den største Interesse i, at Industrien værnes, og ikke har nogen som helst Omkostninger ved, at Arbejdsfordelingen opretholdes, aldrig møder og minder os her i Rigsdagen om, at det er vor Pligt over for Industrien, over for Nationen kan man vel sige, at opretholde Arbejdsfordelingen, fordi den støtter Industrien i Fremtiden. Det havde været nærliggende, om noget saadant var sket, og jeg kan dertil føje, at jeg personlig underhaanden fra mange Arbejdsgivere har modtaget Opfordringer, der gaar i en helt anden Retning.

Altsaa, paa Grundlag af det, der foreligger for Udvalget, og paa Grundlag af de Oplysninger, vi har faaet ogsaa underhaanden, maa jeg sige, at jeg meget vel kan se, at det kan have sine Vanskeligheder at gaa bort fra en Ordning som Arbejdsfordelingen; jeg finder personligt — og jeg tror, at jeg her er enig med mit Parti —, at Arbejdsfordelingen var en udmærket Form at anvende i en Periode, da den vendte sig mod